

ת"פ 53938/12/12 - מדינת ישראל, באמצעות פרקליטות מחוז מרכז נגד נתנאל הברי

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 53938-12-12 פרקליטות מחוז מרכז נ' הברי
בפני כבוד השופט הישם אבו שחאדה

בעניין: מדינת ישראל באמצעות פרקליטות מחוז
מרכז ע"י עוה"ד הילה כהן

נגד

נתנאל הברי ע"י עוה"ד אבי אלפסי

הכרעת דין

כתב האישום

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו את ביצוען של העבירות הבאות: הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו לפי סעיף 275 לחוק העונשין התשל"ז - 1977 (להלן: **חוק העונשין**) וכן תקיפת שוטר לפי סעיף 273 לחוק העונשין. על פי עובדות כתב האישום, ביום 23.7.11 בשעה 00:20 לערך, בגינה ציבורית הסמוכה לכניסת היישוב חשמונאים (להלן: **הגינה**), אחז הנאשם כוס ובה משקה אלכוהולי מסוג בירה. הנאשם שתה מהכוס כשהוא בחברת אחרים. שוטר בתפקיד שהגיע למקום, אהוד ג'ובאני (להלן: **אהוד**) ביקש מהנאשם להפסיק לשתות ולשפוך את המשקה. הנאשם התעלם מהוראתו של אהוד והמשיך לשתות את המשקה האלכוהולי מהכוס שבידיו. אהוד התקרב לכיוונו של הנאשם שהחל ללגום במהרה את כל תכולת הכוס וירק את המשקה על פניו של אהוד. בהמשך, אהוד קרא לתגבורת והמתין בקרבת מקום בעוד הנאשם מקלל אותו ואומר לו "לך תתקווד", בעוד שהאחרים צוחקים על שאירע. הנאשם אמר לאחרים כי "הגיע הזמן ללכת" וכולם התפזרו לכיוונים שונים, כאשר הנאשם החל לעזוב בהליכה ולאחר מרחק קצר עבר לריצה. הנאשם כפר בכתב האישום ונשמעו הראיות.

ראיות המאשימה

2. ראיות המאשימה מתבססות על שתי עדויות מרכזיות: ראשית, עדותו של אהוד ושנית, עדותו של מתנדב המשמר האזרחי שהיה במקום בשם יעקב פישר (להלן: **יעקב**).

3. להלן עיקרי עדותו של אהוד:

א. אהוד הגיע לגינה בעקבות דיווח שאדם בשם עידו בר נוי (להלן: **עידו**) החזיק בידו סכין ורדף אחרי אדם אחר. אהוד הגיע למקום עם ניידת משטרה יחד עם יעקב וחייל בשירות סדיר וראה את עידו ואדם בשם ניב פרץ (להלן: **ניב**) מחובקים לקראת קטטה וסבר שמאחר שלא נמצאה סכין ולא ידע לזהות מה מידת הרצינות של האירוע וכן העדר שיתוף פעולה מטעם הנוכחים במקום, מן הראוי לשלח כל אחד מהם לדרכו (פרוט' עמ' 17 ש' 5 - 22).

ב. באותו מקום פגש בנאשם עם עוד אנשים נוספים, כאשר הנאשם ששה בירה מתוך כוס. אהוד הורה לנאשם לא לשתות מהכוס, הואיל והיה בכוונתו של אהוד לשפוך את המשקה האלכוהולי. הנאשם בתגובה לגם במהירות את שארית תכולת הכוס. אהוד התקרב אליו במהרה והנאשם התיז מתוך פיו את כל המשקה שהיה בפיו לכיוון פניו ובגדיו של אהוד. התרשמותו של אהוד היתה שהדבר נעשה במכוון תוך הכוונת המשקה שהותז לכיוון פניו (פרוט' עמ' 17 ש' 24 - 28, עמ' 18 ש' 17 - 23, עמ' 26 ש' 8 - 20).

ג. אהוד טוען שבאותו מעמד הודיע לנאשם שהוא עצור והנאשם בתגובה אמר לו "לך תתקווד". אהוד העביר דיווח בקשר המשטרתי על האירוע ולמקום הגיעו שתי ניידות נוספות. עם הגעת שתי הניידות הנוספות, הנאשם קם ממקומו והתחיל ללכת מחוץ לגינה ולפתע החל לרוץ במטרה לברוח מהמקום. אהוד החליט לא לרדוף אחריו על מנת שלא להשאיר את המתנדב והחייל לבדם מאחור וכן מאחר שהשוטרים היו בנחיתות מספרית לעומת הנוכחים במקום (פרוט' עמ' 17 ש' 28 - 32, עמ' 19 ש' 1 - 23, עמ' 18 ש' 9 - 11, 17 - 20, עמ' 27 ש' 15 - 18).

ד. בהמשך, הוחלט לשלח את כל הנוכחים במקום לדרכם והנוכחים החלו להשליך אבנים על השוטרים. בנוסף, עידו החל לברוח מהמקום, רדפו אחריו, אהוד ריסס גז פלפל על פניו ועידו נאזק ונעצר. כמו כן, אהוד הבהיר כי בעת שהגיע למקום, לא ראה את עידו מחזיק בסכין, לא נתפסה כל סכין וגם לא היה שיתוף פעולה מטעם הנוכחים במקום לגבי השתלשלות הדברים עד הגעת המשטרה (פרוט' עמ' 18 ש' 1 - 6, עמ' 22 ש' 23 - 31).

ה. האזיקים לחצו על ידיו של עידו ובדיעבד התברר שהאזיקים שהיו עם אהוד היו ללא מפתח תואם ולכן לא ניתן היה לשחרר את האזיקים שהושמו בידיו במשך מספר שעות. האזיקים שוחררו לאחר חלוף מספר שעות ועידו שוחרר בתחנה ותיק החקירה כנגדו נסגר. בעקבות אירוע זה הוגשה תלונה כנגד אהוד על ידי עידו ובהמשך עידו הגיש גם תביעה אזרחית לתשלום פיצויים כנגד אהוד וכנגד המשטרה. תביעה זו טרם נתבררה אך התלונה כנגד אהוד, במסלול המשמעותי של המשטרה, נסגרה ע"י הגורמים המוסמכים במשטרה (פרוט' עמ' 28 - 29, עמ' 22 ש' 30 - עמ' 23 ש' 16).

ו. אהוד לא מילא דו"ח פעולה לגבי האירוע שבו הותז לעברו משקה הבירה על ידי הנאשם. רק לאחר חלוף כ-24 שעות מעת קרות האירוע עם הנאשם, פגש בו באקראי בשעת לילה מאוחרת ליד מחסום "מכבים רעות" בעת שהיה מוצב במקום, ומשזיהה אותו הורה על מעצרו (ראו תקציר לגבי האירוע מיום 24.7.11, ת/3, וכן ראו פרוט' עמ' 18 ש' 30 - עמ' 19 ש' 3).

4. להלן תמצית עדותו של יעקב:

א. ביום של האירוע עבד כמתנדב במשמר האזרחי והיה במשמרת עם אהוד ועוד חייל בשירות סדיר. כשהגיעו לגינה בעקבות דיווח על כך שיש אדם שרוץ אחר אדם אחר עם סכין, מצאו במקום חבורה של בחורים ומשניסו לברר עימם אודות האירוע שדווח עליו למשטרה, הם לא שיתפו פעולה וקיללו את השוטרים תוך מתן הוראה לשוטרים לעזוב את המקום (פרוט' עמ' 6 ש' 20 - 32).

ב. אהוד פנה באופן כללי לנוכחים במקום והורה להם להפסיק לשתות אלכוהול במקום ציבורי. היו במקום כשישה או שבעה בחורים אשר צחקו ודיברו בצורה מעליבה. אהוד פנה לנאשם ששתה בירה מתוך כוס והורה לו להפסיק לשתות והתקרב לעברו. הנאשם התיז מתוך פיו את המשקה לכיוונו של אהוד. הבחורים שהיו במקום החלו לצחקק ואהוד הזמין תגבורת למקום. הנאשם החל להתרחק מהמקום בהליכה ולאחר מכן ברח מהמקום בריצה. בהמשך עידו לקח אבנים והחל לזרוק לכיוון השוטרים (פרוט' עמ' 7 ש' 1 - 10).

ג. התרשמותו של יעקב היתה שפעולת ההתזה של המשקה על אהוד היתה מכוונת ואת המסקנה הזו הוא הסיק מאופן הטיית הראש על ידי הנאשם ועצם ההתזה של מלוא תכולת פיו לעברו של אהוד. הנוכחים במקום צחקו וההתרשמות שלו היתה שהנאשם ביצע את פעולת ההתזה במטרה שייראה כי "יצא גבר" למול חבריו (פרוט' עמ' 9 - עמ' 10 ש' 3).

ד. ליעקב לא זכור מה היו פרטי השיחה שבין אהוד לנאשם בעקבות ההתזה ובכל מקרה גם לא זכור לו שאהוד הודיע לנאשם שהוא עצור או מעוכב. בנוסף, אינו זוכר אם הנאשם אמר את המילים "לך תתקווד" לאהוד, או לא (פרוט' עמ' 15 ש' 15 - 29).

ה. השוטרים שהגיעו למקום עצרו את עידו שנראה שתוי וזאת לאחר שהותז לכיוון פניו גז פלפל על ידי אהוד. לאחר אזיקתו של עידו, המפתח של האזיקים שהיה ברשותם לא התאים לאזיקים ועידו נשאר אזוק ולא ניתן היה להתיר את ידיו. עידו נלקח לתחנות משטרה שונות על מנת לנסות לשחרר את האזיקים אך הדבר לא צלח וכן נלקח לתחנת כיבוי אש ורק לקראת הצהריים בתחנת כיבוי אש בירושלים הצליחו לפתוח את האזיקים עם דיסק קטן. עידו שוחרר לביתו לאחר שחרור האזיקים (פרוט' עמ' 7 ש' 8 - 16, עמ' 11 ש' 25 - 32).

גרסת הנאשם

5. לתיק בית המשפט הוגשה הודעתו של הנאשם מיום 24.7.11 בשעה 02:28 בתחנת בנימין (ת/1) ואשר היתה מאוד דומה לעדות שמסר בבית המשפט. להלן עיקרי גרסתו של הנאשם:

א. במועד האירוע היה בגינה עם עידו, ניב ואדם נוסף וכולם שתו בירות. לפתע הגיע אהוד שאותו לא הכיר קודם לכן והורה לו לזרוק את כוס הבירה שהיתה בידו והתקרב אליו במהירות על מנת לקחת ממנו את הכוס. למרות ההוראה של אהוד, ובדיעבד הגיע למסקנה שזו היתה טעות, לגם במהרה את שארית תכולת הכוס. הנאשם נחנק ובטעות ניתזה כמות קטנה של בירה מפיו לעברו של אהוד. הדבר נעשה לא בכוונה והיה כתוצאה מהשתעלות בלתי רצונית. הנוכחים במקום צחקו והנאשם הודיע להם שלא לצחוק מאחר והדבר לא היה בכוונה. בכל מקרה, את הביטוי "לך תתקווד" הוא לא אמר לאהוד (ת/1 עמ' 1 ש' 1 - 16, פרוט' עמ' 31 ש' 28 - 32, עמ' 32 ש' 16 - 17, ש' 22 - 24, עמ' 33 ש' 6 - 32).

ב. בשום שלב אהוד לא הודיע לו שהוא עצור או מעוכב וגם לא הורה לו להישאר במקום. משהבחין הנאשם שהגיעו שוטרים למקום, החליט לעזוב את המקום. ההתרשמות של הנאשם היתה שגם אהוד עצמו לא ראה בפעולת ההתזה כדבר מכוון והבין שמדובר בהשתעלות לא רצונית. הנאשם קיבל את הרושם שהאירוע הסתיים ומותר לו לעזוב את המקום (פרוט' עמ' 32 ש' 13 - 17).

ג. ביום שלמחרת, בשעת לילה מאוחרת, נפגש באקראי באהוד במחסום מכבים רעות והתנצל בפניו על האירוע שהיה יום לפני. אף על פי כן, אהוד החליט לעוצרו במקום. הנאשם סבור שהחלטה לעוצרו נבעה מהתקלה שאירעה בין אהוד לעידו בעניין העדר היכולת לפתוח את אזיקיו במשך מספר רב של שעות. אהוד נזכר רק בדיעבד לתעד את האירוע של התזה הבירה לעברו ולהורות על מעצרו של הנאשם, וזאת מאחר והבין שתוגש נגדו תלונה בגין האירוע עם עידו (פרוט' עמ' 32 ש' 4 - 11).

העבירה של הפרעה לשוט

6. המאשימה טענה כי העבירה של הפרעה לשוט במילוי תפקידו מתקיימת מכח כך שהנאשם לא נעתר להוראתו של אהוד שלא לשתות את שארית המשקה שהיה בכוס ובצורה מתריסה לגם במהרה את המשקה. כמו כן, באת המאשימה הבהירה שעבירה זו איננה מיוחסת לנאשם בשל עזיבת המקום לאחר התזה הבירה (ראו סיכומי המאשימה בפרוט' עמ' 41 ש' 28 - 30).

7. הנאשם טען כי האירוע האמור של אי היענות להוראתו של אהוד שלא לשתות את תכולת הכוס

שהחזיק בידו, איננו מקים את העבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו. בנוסף, טען כי למצער עומדת לו הגנה של "זוטי דברים" וזאת בהתחשב במכלול הנסיבות של האירוע.

8. סעיף 275 לחוק העונשין מגדיר את העבירה של הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו כדלקמן:

"העושה מעשה בכוונה להפריע לשוטר שהוא ממלא את תפקידו כחוק או להכשילו בכך, או להפריע לאדם אחר או להכשילו מלעזור לשוטר, דינו - מאסר עד שלוש שנים ולא פחות משבועיים ימים".

9. לעבירה של הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו יש יסוד עובדתי ויסוד נפשי. נעמוד להלן על כל אחד מהיסודות הללו בנפרד.

10. היסוד העובדתי לעבירה של הפרעה לשוטר כולל בתוכו את הרכיבים הבאים:

א. עשיית מעשה;

ב. שוטר שהוא ממלא תפקידו כחוק.

ראו: יעקב קדמי **על הדין בפלילים** (חלק שלישי) תשס"ו - 2006, עמ' 1657-1658 (להלן: **קדמי**).

11. היסוד הנפשי עניינו "כוונה להפריע לשוטר". העבירה של הפרעה לשוטר לפי סעיף 275 לחוק העונשין היא עבירה פלילית הדורשת "כוונה". היסוד הנפשי בא על סיפוקו בשניים אלה: ראשית, ב-"מודעות" כלפי "טיב המעשה" והתקיימות ה-"נסיבות"; שנית, בעשיית המעשה מתוך "מטרה" או "שאיפה" להפריע דווקא לשוטר, דווקא במילוי תפקידו. דרישת "הכוונה" מדברת בחזות מראש של ההכשלה או הפרעה, קרי תוך מודעות לאפשרות ההפרעה (**קדמי**, עמ' 1658).

12. לא היתה מחלוקת בין הצדדים שאהוד הוא שוטר ולנאשם היתה המודעות לעובדת היותו שוטר. כאן עולה השאלה האם אהוד "מילא תפקידו כדין" בעת שהורה לנאשם להשליך את כוס הבירה ולא להמשיך לשתות ממנה. לדעתי יש להשיב על שאלה זו בחיוב. להלן נימוקי:

א. סעיף 2(א) לחוק המאבק בתופעת השכרות תש"ע - 2010 קובע כדלקמן:

"היה לשוטר יסוד סביר להניח כי אדם שותה משקה משכר או כי אדם המחזיק משקה משכר מתכוון לשתותו, במקום ציבורי, או ברכב הנמצא במקום ציבורי, וכי שתיית

המשקה המשכר עלולה להביא להפרת הסדר הציבורי או לפגיעה בשלום הציבור או בטחונו, רשאי הוא לתפוס או להשמיד את המשקה המשכר או את כלי קיבולו; לעניין סעיף זה, "השמדה" - לרבות שפיכה מידית של המשקה המכר והשלכת כלי קיבולו לפח אשפה."

ב. יוצא מכך שלא הוד קיימת סמכות בחוק להשמיד את המשקה המשכר (הבירה) שהיה ברשותו של הנאשם על ידי שפיכתו המידית וזאת מאחר והשתייה של הבירה הייתה בגינה ציבורית ושתיית הבירה הייתה עלולה להביא "להפרת הסדר הציבורי או לפגיעה בשלום הציבור או בטחונו". במקרה שבפניי אהוד הגיע למקום בעקבות חשד שהייתה קטטה בין עידו לבין ניב, כאשר עידו אוחז בסכין. בנוסף, כאשר הגיע למקום ראה אותם מחובקים כחלק מהתקוטטות. ברי שקטטה מעין זו יש בה בכדי להפר את הסדר הציבורי. במילים אחרות קיים קשר ישיר בין הפסקת שתיית משקאות משכרים על ידי הנוכחים במקום, לרבות הנאשם, לבין השבת הסדר הציבורי על כנו.

13. בנסיבות האלה מתקיים היסוד העובדתי לעבירה של הפרעה לשוטרי במילוי תפקידו. בנוסף לכך מתקיים גם היסוד הנפשי מאחר והנאשם עצמו הודה שלגם את שארית כוס הבירה תוך המרת פיו של אהוד ובהיותו מודע להיותו שוטר שמבקש להפסיק את השתייה במקום.

14. הנאשם טען שבנסיבות העניין עומדת לו טענה של "זוטי דברים" שיש בה בכדי להוביל למסקנה שיש לזכותו מהעבירה של הפרעה לשוטרי במילוי תפקידו. טענה זו דינה להידחות.

15. הטענה של "זוטי דברים" מוגדרת בסעיף 34 לחוק העונשין שקובע כדלקמן:

"לא ישא אדם באחריות פלילית למעשה, אם, לאור טיבו של המעשה, נסיבותיו, תוצאותיו והאינטרס הציבורי, המעשה הוא קל ערך".

16. בפסיקה נקבע כי השיקולים שצריכים להנחות את בית משפט בבואו להכריע בטענה של "זוטי דברים" הם טיבו הקונקרטי של המעשה, והאינטרס הציבורי שיש להגן עליו. הטענה תתקבל רק באותם מקרים בהם אין במעשה עצמו מידה מינימאלית של סכנה לערך החברתי המוגן ואין הוא הולם מבחינה עניינית את המושג של עבירה פלילית. מדובר במעשה קל ערך מבחינת טיבו, נסיבותיו, תוצאותיו והפגיעה באינטרס הציבורי המוגן (ע"פ 807/99 מדינת ישראל נ' עזיזיאן פ"ד נג (5) 747, 761 - 762; ראו גם יעקב קדמי **על הדין בפלילים** (תשס"ה - 2004) עמ' 555 - 558). במקרה שבפניי לא ניתן לומר שהלגימה של הבירה על ידי הנאשם, לאחר שאהוד הורה לו במפורש שלא לעשות כן, בהתחשב בקטטה שהייתה לפני כן בין עידו לניב, הינה מעשה קל ערך ושאינו בה מידה מינימאלית של סכנה לערך החברתי המוגן בעבירה של הפרעה לשוטרי. קבלת טענה זו ומתן פטור לנאשם מאחריות פלילית בגין המשך לגימת המשקה המשכר שהחזיק בידו, וזאת באופן מתריס כנגד הוראתו המפורשת של השוטרי שהיה

במקום, יש בה בכדי לעשות את הוראותיו של סעיף 2(א) לחוק המאבק בתופעת השכרות לפלסתר.

17. לאור כל האמור לעיל הנני מרשיע את הנאשם בעבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו לפי סעיף 275 לחוק העונשין.

העבירה של תקיפת שוטר

18. העבירה של תקיפת שוטר המיוחסת לנאשם נובעת לטענת המאשימה מפעולת ההתזה של הבירה שהיתה בפיו של הנאשם לעבר אהוד. סעיף 273 לחוק העונשין קובע כדלקמן:

"התוקף שוטר והתקיפה קשורה למילוי תפקידו בחוק או אדם אחר שעוזר לשוטר כשהשוטר ממלא תפקידו כחוק דינו - מאסר עד 3 שנים ולא פחות מחודש ימים."

19. סעיף 378 לחוק העונשין מגדיר "תקיפה" כדלקמן:

"המכה אדם, נוגע בו, דוחפו או מפעיל על גופו כוח בדרך אחרת, במישרין או בעקיפין בלא הסכמתו או בהסכמתו שהושגה בתרמית - הרי זו תקיפה; ולענין זה, הפעלת כוח - לרבות הפעלת חום, אור, חשמל, דאז, ריח או כל דבר או חומר אחר, אם הפעילו אותם במידה שיש בה כדי לגרום נזק או אי נוחות."

20. עיננו הרואות כי "תקיפה" מוגדרת בצורה מרחיבה. יריקה על אדם, בנוסף לאלמנט הביזוי וההשפלה שבה, מתקיימים בה גם יסודות עבירת התקיפה. ב-ע"פ 331/66 **משה כהן נ' מדינת ישראל** פ"ד כ(4) 172, נדון מקרה שבו המערער הורשע בבית משפט שלום בעבירות של תקיפת שוטר והעלבת עובד ציבור, וזאת בשל כך שהעליב שוטר בעת מילוי תפקידו וירק עליו. משהגיע התיק לבית המשפט העליון המערער טען שיריקה אינה מהווה תקיפה. כבוד השופט זוסמן (כתוארו דאז) דחה את הטענה וקבע כדלקמן (עמ' 174):

"בית המשפט חייב להביא בחשבון גם את הצורך להגן על עובד הציבור בשעת מילוי תפקידו. אומר בא כוח המערער שתקיפה ממש של שוטר לא הייתה כאן. אך היריקה בפני השוטר היתה מעשה משפיל לעיני הציבור המבטא את יחס המערער, יחס של זלזול בחוק וסדר."

21. אהוד ויעקב העידו שהנאשם התיז לעברו של אהוד את תכולת פיו שהיה מלא בבירה שלגם מהכוס שאחז בידו. התרשמותם הייתה שהדבר נעשה במכוון ובעוד שהנאשם טען שמדובר בכמות קטנה ביותר של בירה שהותזה לעברו של אהוד שלא במכוון וכתוצאה של השתעלות בלתי רצונית. במילים אחרות, המחלוקת האמיתית בין הצדדים נוגעת לשאלה האם התקיים היסוד הנפשי אצל הנאשם בבצוע העבירה של תקיפת שוטר במילוי תפקידו. העבירה של תקיפת שוטר היא עבירה התנהגותית. היסוד הנפשי הנדרש לעבירה של תקיפת שוטר במילוי תפקידו היא מחשבה פלילית שעניינה מודעות מלאה כלפי טיב המעשה וכלפי התקיימות הנסיבות, לרבות היות המותקף "שוטר". מדובר בעבירה התנהגותית שאין בה דרישה של "כוונה" (ראו: יעקב קדמי **על הדין בפלילים** (תשס"ו-2006), חלק שלישי, עמ' 1520-1521, 1651-1653).

22. במקרה שבפניי, הנני קובע שההתזה של הבירה על ידי הנאשם לעברו של אהוד נעשתה מתוך מודעות לטיב המעשה וכן מתוך מודעות להתקיימות הנסיבות המקימות את העבירה של תקיפת שוטר, קרי:

א. מודעות לעובדת היותו של אהוד שוטר;

ב. מודעות לכך שאהוד ממלא את תפקידו כדין בעת שביקש להפסיק את צריכת המשקאות המשכרים בגינה הציבורית;

ג. מודעות להוראה המפורשת של אהוד לנאשם שלא להמשיך לשתות מהכוס שהיתה בידו;

ד. מודעות לעמידתו של אהוד במרחק קצר ממנו;

ה. מודעות להתקרבותו של אהוד אליו במהירות למניעת המשך השתייה מהכוס;

ו. מודעות לכמות הבירה שנותרה בכוס. אמנם הכוס לא הובאה כראיה בתיק על מנת להתרשם מגודלה, אך הנאשם ציין בהודעתו שבעת שקיבל הוראה מאהוד שלא להמשיך לשתות היה מדובר ברבע כוס לערך (ת/1 שורות 6-8), שעל פי מבחן השכל הישר איננה כמות מזערית. יתר על כן, הנאשם טען שהכמות שהותזה על אהוד הייתה כמות קטנה, "טיפה", כלשונו (ת/1, שורה 8). לעומת זאת, אהוד ויעקב תיארו התזה ישירה ומכוונת בכמות משמעותית יותר. הנאשם בכל מקרה לא הביא עדים מטעמו לאשר את גרסתו לגבי הכמות שהותזה בפועל. בהודעתו של הנאשם (ת/1 שורה 7) נאמרו הדברים הבאים "השוטר אמר לי תזרוק את הבירה ורץ לכיווני אני מהר שתיתי את הכוס ונחנקתי..." ללמדך, שהנאשם לגם את מלוא הכמות שנותרה בכוס.

ז. מודעות לאפשרות שלגימה מהירה של כמות הבירה שנותרה בכוס בלחץ הזמנים שבין רגע מתן

ההוראה על ידי אהוד שלא לשתות ועד התקרבותו לנאשם עלולה להביא לתחושת חנק שתוביל להתזה של המשקה המשכר לעברו של אהוד. משקבעתי שהעבירה של תקיפת שוטר בשעת מילוי תפקידו אינה דורשת יסוד נפשי מסוג של "כוונה" יש להיזקק לדוקטרינת "עצימת העיניים". הוזה אומר, די בכך שאקבע שהנאשם "עצם את עיניו" מהאפשרות שלגימה מהירה של שארית תכולת הכוס שהיתה בידו, כאשר במקביל אהוד מתקרב לעברו במהירות, תוביל לתחושת חנק ועקב כך היעדר יכולת לבלוע את המשקה וכן התזתו על אהוד, בכדי שיתקיים היסוד הנפשי לעבירת של תקיפת שוטר בשעת מילוי תפקידו. אין צורך להוכיח שהנאשם התיז את המשקה לעברו של אהוד בכוונת מכוון. ממכלול הנסיבות ניתן ללמוד שאכן הייתה עצימת עיניים כמתואר לעיל.

23. הנאשם טען שבמעמד מעשה ההתזה של הבירה לעברו של אהוד העיר לחבריו שהיו עימו שלא יצחקו כי הדבר נעשה שלא במכוון. בנוסף טען שאהוד מיד לאחר שהמשקה הוטז לעברו הבין שהדבר היה בטעות ולא ייחס לכך חשיבות. לטענת הנאשם אהוד החליט בדיעבד שיש לשים את אירוע ההתזה של המשקה המשכר לעברו ב-"תבנית" של אירוע פלילי המצדיק אכיפה כנגד הנאשם, רק לאחר התקלה שאירעה עם אהוד עת שאזק את עידו באזיקים שאין לו את המפתח התואם שלהם. הנאשם טוען שמעצרו לאחר חלוף 24 שעות ורק לאחר מפגש אקראי עם אהוד נעשה על מנת לכסות על התנהלותו הרשלנית של אהוד עם עידו שהובילה להגשת תלונה משמעתית כנגדו וכן להגשת תביעה אזרחית. לא התרשמתי שיש בראיות שהוצגו בפניי בכדי להוביל למסקנה האמורה של הנאשם. ואבהיר:

א. אהוד העיד שמיד לאחר ההתזה של המשקה לעברו הודיע לנאשם שהוא עצור. אמנם יעקב לא זכר שאכן היתה הודעה כזו אך באותה מידה גם לא שלל שנמסרה הודעה כזו לנאשם.

ב. לנאשם לא ניתנה רשות על ידי אהוד לעזוב את המקום וזאת גם לא לפי גרסתו של הנאשם. אהוד ויעקב העידו שהנאשם עזב את המקום על דעת עצמו ואף בריצה.

ג. מסקנתו של הנאשם שאהוד מחל על כבודו כשוטר וראה בפעולת ההתזה של המשקה לעברו כעניין של מה בכך שאפשר לעבור עליו על סדר היום, אין לה כל עיגון בראיות שהוצגו בפניי.

ד. אהוד, יעקב, והחייל שהיה עימם היו בנחיתות מספרית, ככוח עוצר או מעכב, ביחס לנאשם וחבריו. יצוין גם שהתעורר הצורך במקביל למעצרו של עידו שהשליך אבנים לעבר השוטרים. אהוד הפעיל את שיקול דעתו המקצועי, נמנע מעימות פיזי עם הנוכחים במקום וקרא לתגבורת, אשר עם הגעתה התמקדה במעצרו של עידו.

ה. אמנם מן הראוי היה שאהוד היה מתעד את אשר אירע בינו לבין הנאשם, לרבות מעשה ההתזה של המשקה המשכר לעברו, בסמוך לעת קרות האירוע, או למצער מיד עם סיום הטיפול בעניינו

של עידו והבעיה שהתעוררה של היעדר יכולת לשחרר את אזיקיו. עם זאת לא התרשמתי שהעיכוב שחל נעוץ בכך שאהוד לא ייחס חשיבות לכל עניין ההתזה של המשקה לעברו או שמבחינתו לא היה מדובר באירוע פלילי.

24. לאור כל האמור לעיל הנני מרשיע את הנאשם בעבירה של תקיפת שוטר לפי סעיף 273 לחוק העונשין.

סוף דבר

24. לאור כל האמור לעיל, הנני מרשיע את הנאשם בביצוען של העבירות הבאות: הפרעה לשוטר במילוי תפקידו לפי סעיף 275 לחוק העונשין וכן תקיפת שוטר לפי סעיף 273 לחוק העונשין.

ניתנה היום, ג' אדר תשע"ה, 22 פברואר 2015, במעמד הצדדים